На гнѣ стѣнѣ тамъ ~~дѣй изворѣ ствари~~ удъ бръзры струи,
~~дѣй~~ дѣй дирѣ отъ пѣтникъ не знаеа до нинѣ
съ главѣ прѣклонена цвѣтецъ тилъ свои
Самъ си Камъ пророкъ въ одивлѣ нуждѣ!

Ви туй пакъ ~~нѣчто въ~~ сиѣ въ духѣ ~~ларкѣ~~ мирѣ полы
~~Любѣ сирака~~ Любѣ сирака. Ка ~~тѣ~~ твѣ ~~тѣ~~ ~~тѣ~~ скала
~~Любѣ сирака~~ (сигали), но съ ~~тѣ~~ ~~тѣ~~ ~~тѣ~~
умилно ~~тѣ~~ цѣвѣ шепне, ~~самси~~ сердце го, болы
всрѣдъ тѣхъ послѣдилѣй, и гледа въ долинѣ
Защо ли далеко вѣ драгѣ сестрѣ
азъ тука умирамъ ~~приницецъ~~ единокѣй?!

— О цвѣтѣ по прѣлѣй, тукъ на тѣзъ Канари
Самсенъ си отъ хорѣ ~~рѣдецъ~~ тѣ прѣстокѣ

(прѣвоцъ 1859. Дѣлам. 16)

азъ прѣвирѣвъ мои дѣ прѣлѣ
разлюбихъ свои тѣ мечтѣ
остахъ тѣ тела за отдѣлѣ
плодъ на сѣрдечнѣ мусиѣ

подъ бурѣ на ~~сѣдѣ~~ прѣстокѣ
цвѣтѣ цвѣтивѣ мои ~~дѣ~~ вѣнецъ
прѣвѣ самъ въ тѣхъ дѣлбокѣ
и ~~мѣ~~ Камъ до ще въ мой конецъ

Такъ съ хладъ кѣсенъ поражѣнѣй
Какъ силнѣ бура Зимницѣ
Дотрѣяхъ въ зимѣ листъ есенѣй
Самси на гонъ въ ~~въ~~ харъ трѣсѣ.

. . . . . .

Пушкинъ